Anansi-tori. Hoe Anansi een half dorp veroverde

Johan Ferrier

bron
Johan Ferrier, *Anansi-tori. Hoe Anansi een half dorp veroverde*. Met illustraties van Henk Zwart. Z.n., z.p. 1947

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/ferr031hoea01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

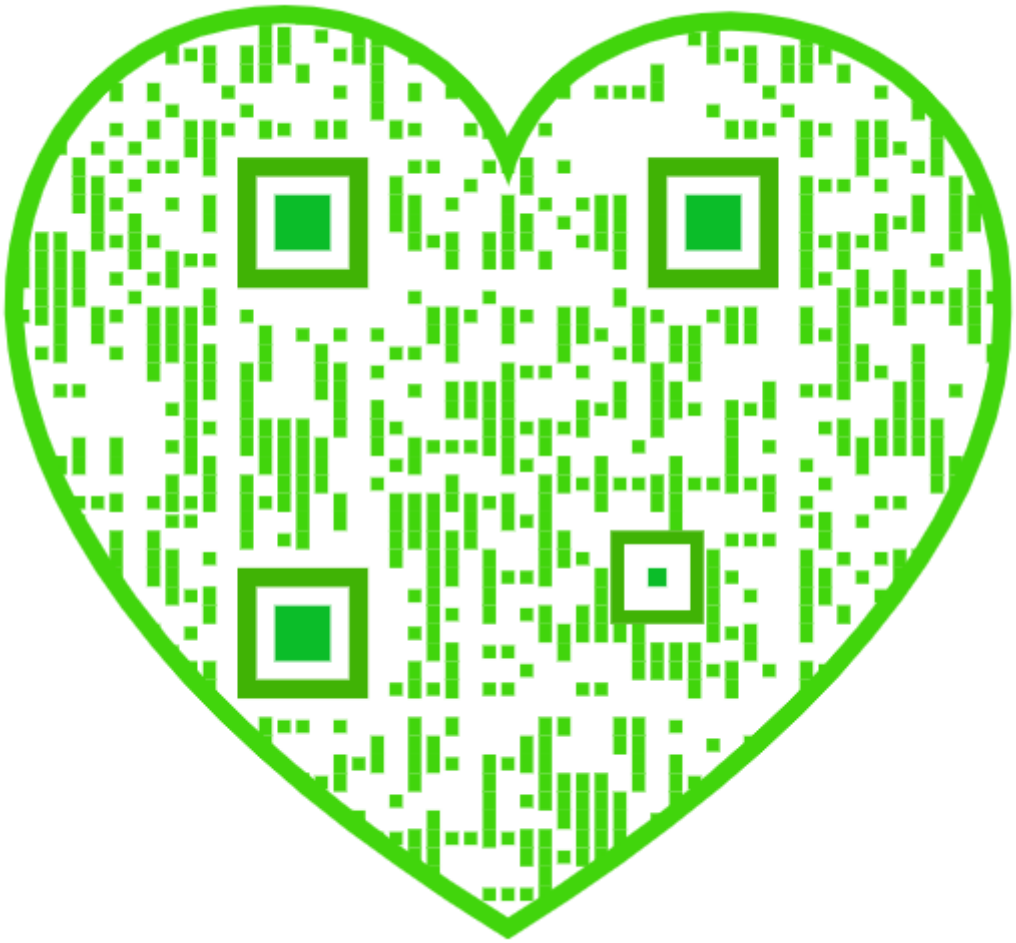

Spreuk van de week:

‘Beginnen is gemakkelijk

maar volhouden is de kunst.’

[Hoe Ba-Anansi een half dorp veroverde]

Eer-tien-tien, Siegrie-tien-tien,

Anansi bin di!

‘Tja’, zei Ba-Anansi, terwijl hij onder zijn geliefde manjaboom zat na te denken. ‘Tja’, als het zo doorgaat, zie ik nog aankomen, dat ik zal moeten werken om aan de kost te komen. Stel je zo iets voor: Anansi en werken!’ En dus ging Ba-Anansi nu zitten nadenken, hoe hij aan dit vreselijke lot zou kunnen ontsnappen. Ineens flikkerden zijn oogjes. Hij had wat.

Hij haastte zich nu naar Ma-Akoeba. ‘Akoeba’, zei hij, ‘haal mijn zwarte pak met mijn wit hemd, boordje en strikdas uit de kast. Ik ga naar den Koning. Ik ga hem een half dorp aanbieden.’

Ma-Akoeba zette grote ogen op. ‘Een half dorp aanbieden, en je hebt niet eens een fatsoenlijke hut. Hoe kan dat nu?’

‘Ja,’ antwoordde Ba-Anansi, ‘Dat is 'm nu juist. Ik heb een plannetje bedacht, om den Koning een half dorp aan te kunnen bieden. Je weet wel hoe hebzuchtig hij is. Ik wil wedden, dat hij er onmiddellijk in trapt, en mij daarbij nog een flinke beloning zal geven ook. Natuurlijk is het mij eigenlijk daarom te doen.’

‘Voorzichtig, Ba-Anansi. Voorzichtig,’ maande Ma-Akoeba, ‘je vliegt er op een goede keer zelf nog in, met al die streken van je.’

‘Kom, kom, vrouwtje; maak je niet bezorgd. Is je Anansi er ooit in gelopen? Neen toch. Daarvoor zijn de anderen heus veel te dom. Kom, help mij in mijn pakkie.’

Toen hij gekleed was, stapte hij naar zijn oud Fordje, zwaaide een paar maal met de zwengel, en daar sloeg het autotje aan. Hij stapte in. Nog een kushandje naar Ma-Akoeba, en ‘toe-toet’, daar ging hij.

Hij moest een tamelijk grote afstand rijden om van zijn hutje te komen bij het Paleis van den Koning, en al rijdende zat hij te bezinnen, hoe hij het precies zou aanleggen, om den Koning erin te spinnen. Daardoor merkte hij niet, dat uit een zijpaadje een jongeman kwam aanrijden op de fiets. Door het gerinkel schrok Ba-Anansi, sloeg onmiddellijk op zijn toeter, en ‘toe-toet’, tot grote schirk van den jongen man ,die al heel verbaasd was Ba-Anansi in zo'n vaartje te zien rijden in zijn boegoenierie.

‘Mie mies-iej’, riep Anansi in het voorbijrijden den jongen nog smalend toe.

Bij het Paleis aangekomen stapte Ba-Anansi uit zijn auto, die hij met de grootste zorg parkeerde. Daarop belde hij aan. ‘Nu zal het spannen’, dacht hij. Er werd niet vlug genoeg opengedaan naar zijn zin, dus trok hij nu zo hard aan de bel, dat Mati-Gadofowroe, die in de buurt zat te dutten, wakker schrok en bijna naar beneden tuimelde.

Aan den lakei, die opendeed, gaf Ba-Anansi opdracht, hem bij den Koning aan te dienen. ‘Maar heeft U audientie aangevraagd, Ba-Anansi?’ vroeg de lakei. ‘Dat is voor mij niet nodig,’ antwoordde Ba-Anansi, ‘vertel maar aan Zijne Majesteit, dat ik hem heel gewichtige voorstellen kom doen, en je zal zien, dat hij je onmiddellijk opdracht geeft mij door te laten. Je weet van vroeger toch wel, dat de Koning en ik beste vrienden zijn?’

Na een poosje keerde de lakei in de wachtkamer terug en moest werkelijk Ba-Anansi naar den Koning geleiden.

Met een ‘Ba-Anansi, wat moet je weer hier hebben?’ werd onze vriend door den Koning ontvangen. ‘Gewichtige zaken in 's Landsbelang hebben mij hierheen gevoerd, Majesteit. Ik zou U kunnen helpen Uw Rijk te vergroten met een half dorp. En dat nog langs vreedzame weg.’

‘Een half dorp, Ba-Anansi! Een half dorp! Hoe kom je zo ineens daar aan?’

‘Majesteit, dat is nu eens mijn geheim. Ik garandeer U echter, dat ik U, zo U aan mijn wensen voldoen wilt, over enkele dagen een half dorp kom aanbieden.’

‘En wat zijn je wensen?’

‘U geeft mij in de eerste plaats een Generaalsuniform met een steek, een voorschot van vijftig gulden, en een buitenboordmotor van Defensie. Wanneer ik U later de bewijzen, dat U in het bezit gekomen bent van een half dorp, kom brengen, krijg ik dan nog 100 gulden van U.’

Aanvankelijk had de koning geen oren voor dit voorstel maar Ba-Anansi wist zó mooi te spreken, dat de Koning tenslotte zei: ‘Kijk, Ba-Anansi, ik zal aan je wensen voldoen. Maar o wee je gebeente, als blijken mocht, dat je me weer een poets hebt willen bakken. Ik zal je dan voor goed en eeuwig dergelijke malle fratsen afleren.’

Ba-Anansi's ogen schitterden. Het eerste deel van zijn plan was gelukt. De Koning had zijn voorstel aangenomen.

Toen Ba-Anansi zijn geld, zijn uniform en buitenboordmotor ontvangen had, startte hij onmiddellijk zijn boegoenieri een vertrok in zulk een haast, dat het maar een haartje scheelde, of hij had een der pilaren van het balkon van het Paleis omvergereden. Gelukkig kon hij nog net op tijd achteruitrijden, ofschoon dat tot gevolg had, dat zijn auto als een harmonica in elkaar schoof. Maar daar was ze tegen bestand, en even later reed hij opgeruimd fluitend naar Ma-Akoeba terug.

Thuisgekomen vertelde hij haar wat er voorgevallen was, maar hoe hij aan het halve dorp dacht te komen, vertelde hij haar niet. Die avond smulden Ba-Anansi, Ma-Akoeba en de elf kleintjes heerlijk van het lekkers, dat van de 50 gulden gekocht was. Ma-Akoeba kreeg de opdracht proviand klaar te zetten voor een dagreis en haar echtgenoot vroeg in de morgen te wekken.

Reeds heel vroeg was Ba-Anansi gekleed in zijn Generaals-uniform, compleet met steek. De motor was aan zijn tjoewa-tjoewa aangebracht, de proviand lag in de boot, en ook twee jonge haantjes, die hij uit Ma-Akoeba's kippenhok had gehaald. Na een teder afscheid, waarbij Ma-Akoeba natuurlijk tot de nodige voorzichtheid maande, en de tranen van de jonge Anansietjes niet ontbraken, vertrok Ba-Anansi.

Hij voer de hele dag opgewekt door, af en toe smullend van de lekkere hapjes, die Ma-Akoeba had meegegeven. Tegen de avond kwam hij bij het dorp, waar hij van plan was te overnachten. De dorpsbewoners waren op het geluid van zijn motor al toegesneld, en met grote vreugde werd Generaal Anansi - zo had hij zich voorgesteld - binnengehaald. Ze hadden er in lange tijd geen vreemdelingen gehad, en waren nu blij iemand te hebben, die wat kon vertellen van hetgeen er in de buitenwereld gebeurde.

(**Wordt vervolgd**)

Een ba-anansi prijsvraag
Wie is er net zo knap als
Ba-anansi?

Koni Sepi viel door de mand.

Op zekere dag, het was tegen 10 uur, stond juffrouw Fernandes in haar winkeltje het geld na te tellen, dat ze die dag had verdiend.

Haar winkeltje, waarin zij tevreden haar brood verdiende stond aan de straatweg van Leliedorp.

Juist zou ze met een voldaan gevoel het getelde geld mee naar achter nemen om het een veilig plaatsje in haar kast te geven, toen de winkeldeur woest werd opengegooid en een gemaskerd man binnensnelde.

'Hier je geld, of..... riep hij op gedempte toon dreigend uit en voordat juffrouw Fernandes, die niet zo jong meer was, begreep wat er gebeurde, griste de boosdoener haar het geld uit de handen en verdween weer even snel als hij gekomen was.

Toen de goede vrouw weer enigszins van de schrik bekomen was, riep zij om hulp; maar de toesnellende buren kwamen natuurlijk te laat. In geen velden of wegen was de dader te bespeuren.

Het gehele politiecorps was op de been maar er viel geen Koni Sepi te vinden.

Buiten het stadje troffen zij op het land een boer Willems aan, die hen wist mede te delen, dat kort geleden iemand op een fiets in razende snelheid was voorbij gereden. Hij had een wit pak aan vertelde hij er bij.

De politie was een doortastend man en vond het raadzaam om ook berichten te zenden naar de omliggende Plaatsen. Zo werd politie Timber er in Paramaribo op uit gestuurd om de dader te zoeken.

Timber krabde zich eens achter zijn oor en vond dit een zeer moeilijke opgaaf want practisch iedereen liep in een wit pak rond. Waar moest hij beginnen hij zou de eerste de beste verdachte persoon in het wit maar te pakken nemen.

En werkelijk na een uur zoeken kwam hij het kantoor van den commissaris binnen.

'Kijk daar eens' zei de commissaris tegen Ba-Anansidie hij hem op bezoek was.

'Is het hem Timber'? vroeg de commissaris goed gehumeurd.

'Ik geloof het wel, maar hij zegt dat hij het niet is, hij ontkent'.

'O, maar nu zie ik wie het is', zie de Commissaris 'het is Koni Sepi'.

'Dan san dan? zei de binnentredende brutaal.

'Mag die dikke logge kerel, omdat ik Koni Sepi heet me dan zo maar oppakken? Fa mie no doe notie!

‘Dat zullen we nog wel eens uitvissen, waarde heer. Ga even zitten. Het zitten is je immers niet vreemd?

‘Wat is dit voor een land, waarin we hier leven. Mogen onschuldige burgers zomaar van hun vrijheid beroofd worden?

‘Kom, kom Koni Sepi. Het is niet voor de eerste keer dat we elkaar ontmoeten!’ zei de commissaris.

Dat kan best zijn. Maar nu heb ik niets op mijn geweten. En ik neem het niet aan, riep de man boos.

‘Tan tierie man. Kalm wat waarde vriend. Weet jij heus niets van Leliedorp af en wat er gebeurd is? Die arme vrouw uit dat winkeltje is nog van streek. Ik dacht niet dat jij van kleine diefstalletjes leefde zei de commissaris weer.

Wat Leliedorp, wat winkel, wat oude vrouw ik weet niet wat je bedoelt ik wil naar huis, ik wil naar huis.

Houd je mond nu maar, mengde Ba-Anansi zich in het gesprek je hebt je zelf al verraden.

En tegen den agent ‘Je hebt goed werk gedaan Timber, prachtig hoor.

En jij Koni Sepi je doet je naam geen eer aan. Je bent lelijk door de mand gevallen.

De commissaris en de agent keken stom verbaasd: Hoe kon Ba-Anansi het raadsel hebben opgelost.

Weten jullie het al?

Lees het nog eens goed door, dan kom je er wel achter er zijn verschillende mooie prijzen beschikbaar gesteld. Doe je best en zend ons zo spoedig mogelijk een briefje met de oplossing vóór 30 Juni 1947.

Het adres is C. KERSTENS Boekhandel, Dominéstraat.

Zet boven aan de brief ‘**Ba-Anansi prijsvraag**’. En vergeet vooral niet het hier onderstaande nummer te vermelden.

‘GOOD LUCK’
790

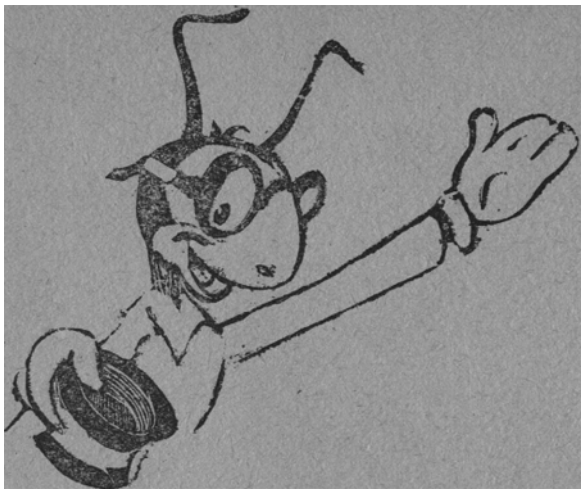

Tot een volgende keer!

DRUKKERIJ E.H.